ОТКРОВЕНИЕ

ЗА СЕДУМТЕ ЦРКОВНИ ВРЕМИЊА

2. ПОГЛАВИЕ

ПАТМОС ВИЗИЈА

Откровение 1, 9 - 20

Јован на Патмос

Откровение 1, 9: *"Јас, Јован, кој што сум и брат ваш и соучесник во скрбта и во царството и во трпението на Исуса Христа, бев на островот, наречен Патмос, заради словот Божјо и заради сведоштвото за Исуса Христа."*

Оваа серија на визии ја откриваат личноста на Исус Христос која му се дава на Јован додека тој беше протеран на островот Патмос. Ова е мал остров кој се наоѓа на околу педесетина километри од брегот на Мала Азија во Егејското Море. карпест и полн со змии, гуштери и скорпии, имаше мала комерцијална вредност, и се користеше од страна на Римската империја како казнена колонија, каде што тие ги сместија закоравените криминалци, политички затвореници, и така натаму.

Ќе забележите дека Јован се однесува на христијаните како брат во потреба. Токму во тоа време на раната црква се случуваат прогони. не беше само "насекаде зборување против" нивната религија, но исто така самите луѓе биле затворени и убиени. Јован, како и многу други, сега се на издржување казна затвор за словото Божјо и сведоштвото за Исус Христос. Кога тој беше уапсен, тие залудно се обидува да го убиат во врело масло дваесет и четири часа. Потоа биле бесни и немоќни офицери го осудија на Патмос. Но Бог беше со него, а тој беше поштеден и го напушти островот и се врати во Ефес, каде повторно продолжи да биде свештеник до неговата смрт.

Визиите на Јован се опфатени во период од две години, на 95 до 96 години по Христа. Тие се од најимпресивните од сите визии во Словото. Целата книга е изнесена во симболи, а со тоа и цел на чести критики и дебата. Сепак, таа навистина го носи печатот на Бог. Ова го прави автентично и од голема вредност за сите кои ги читаат или слушаат нејзините свети страници.

ВО ДУХОТ НА ДЕНОТ ГОСПОДОВ

Откровение 1, 10: *"Еден неделен ден бев обземен од дух и зад себе чув силен глас како од труба."*

"Бев во Духот." Зарем тоа не е убаво? О, јас го сакам. Овие зборови може да се наречат "полнотата на христијанскиот живот". Ако живееме како христијани, ние мора да бидеме во Неговиот Дух. Јован не каже дека тој бил во својот дух. Тоа не ќе ни дадеше овие визији. Тоа мораше да биде Духот Божји. Исто така, со нас, мора да биде Божјиот Дух или нашите напори се залудни. Павле рекол: "Јас ќе се молам во Светиот Дух, ќе пеам во Светиот Дух, ќе живеам во Светиот Дух." Ако нешто друго ќе биде корисно, тоа мора да се објави преку Духот, потврдено од страна на Словото се појави, како и резултатите што ги носи. Како што Јован треба да биде во Духот, со цел да го добије оваа големо свежо откровението на Исус, па ние сме сигурни дека и ние треба да бидеме во Духот да се разбере откритието кое Бог ни го дал да живееме според него во Неговото Слово, бидејќи тоа е истиот дух.

Погледни го овој начин. И повеќе од многу од нив ја читаат Библијата, каде што вели во Дела 2, 38: *"Покајте се и секој од вас да се крсти во името на Исуса Христа за простување на гревовите, и ќе примите дар од Светиот Дух,"* и само глеајте онатаму натаму. Тие тоа не го гледаат. Ако видат што се случува во Духот, тие ќе знаат дека ако сакате да го примите Светиот Дух, треба да се покаете и да се крстите во името на Господ Исус и тогаш Бог ќе биде обврзан да ги исполни

Неговите зборови и да не исполни со Светиот Дух. Молите се на Бога за откровение од Светиот Дух. Ова е првиот чекор. Обединети во Духот.

Дозволете ми да го користитам друга илустрација. Да претпоставиме дека требате исцеление. Она што го кажува Словото? Па сите Ние го прочитавме безброј пати, но кога читаме ние не одиме во Духот. Дали ние бараме од Бог Неговиот Дух да не научи за вистината? Ако тоа го направиме, ние би сакале пред старешините да ги признаме нашите гревови, ќе бидеме помазани и за нас да се моли, и тоа ќе биде се. Можеби нема да дојде веднаш, но неговиот Дух е за сите. Не постои друг жалбен суд. Бог ќе ги исполно Неговото Слово. О, ние треба да чекориме во Духот, а потоа работите ќе се средат. Прво, не чекорете преку делата. Но чекорете со Духот и тогаш ќе видите што ќе направи Бог.

Дали некогаш сте забележале како светот влегува во духот на нештата во светот? Тие во своите игри, нивните спортски настани и нивните танци. Да влегуваат во духот на тоа. Не седат таму како sид цвеќиња, како и старите исушени стапчиња. Тие доаѓаат токму во областа на работите за да станат дел од работите. Но, ох, колку не мразат христијаните, бидејќи сме во духот на Божјото Слово. Што не нарекуваат фанатици. И не постои ништо што не би направиле за да ја покажат својата омраза и неодобрување. Но да ги игнорираме. Ова се очекува, бидејќи знаете од каде доаѓа. Само продолжете така обединети и во духот на обожување.

Нашиот дух е чист. Тој е свеж. Тој е реален. Тој е разумен и сериозен, но сепак полн со радост во Господ. Христијанинот треба да биде полн со радоста на животот и полн со уживања во Господа, како што светот се насладува и ужива во неговите задоволства. Христијаните и светот се луѓе, и тие двајцата имаат чувства. Разликата е во тоа како христијанин чувствува само во слава на Господ и Неговата љубов, додека светот го задоволува само телото.

Значи, тој вели дека Јован е во Духот на Денот на Господ.

Ах, тука е стих што навистина предизвикува раздор. Дека не мислам дека е неопходно или соодветно, но некои едноставно не гледааат што навистина вели Словото.

Прво, ќе најдеме некои прекрасни луѓе кои го нарекуваат Господов ден сабота, што е сабота за нив. Тогаш има и други кои се Господовиот ден го нарекуват недела, ден на првиот ден од седмицата. Сепак, тоа не може да биде еден од оние денови, па дури. И заедно, бидејќи Јован беше во духот на добивање на таа визија во период од две години. Всушност тоа се случи дека Јован беше донесен во Духот и префрлен во ден Господов, кој допрва треба да дојде. Библијата зборува за Денот на Господ, кој треба да се случи во иднина, и Јован сега ги гледа работите на утрешниот ден. Но, во меѓувреме, за да се избегнат сомнежи, ајде да дознаете токму она што е саботата денес.

Шабат, како што знаеме од Новиот завет, не е служење на одредени денови. Ние немаме заповест да ја празнуваме саботата до сабота, ниту пак имаме една заповед да се задржи на првиот ден од седмицата, кој е недела. Еве ја вистината за сабота, што значи "одмор". Евреите. 4, 8 - 9. "Зашто, ако Исус Навин ги беше успокоил, Бог немаше да зборува веќе потоа за друг ден. Но, за народот Божји сè уште останува почивката саботна." Слушнавте ли дека клучната фраза во последниот дел од стихот? "Бог се одморил од своите дела." Бог им дал на Израелците седмиот ден за нивен одмор, во спомен на своите дела во кои тој го создаде светот и се што е во него, а потоа престана да создава. Тој почина од неговата работа. Се одмори. Значи, тоа е во ред да се даде остатокот сабота до луѓе кои во исто време беа на едно место, така што тие би можеле да гозадржат одредениот ден. Денес, половина од светот е во светлината, а другата половина е во темнината, така што тоа не би дејствувало. Но ова е само еден аргумент од природна страна.

Ајде да видиме што Библијата нè учи за оваа сабота одмор. "На оној кој влегол во Неговата починка." Забелешка: Оваа страница не е само за влез, но исто така и да остане во одморање. Ова е "вечен одмор", кој е седмиот ден само тип. "Седум" е завршена. "Осум" е повторно на "првиот" ден. Исусовото воскресение беше во првиот ден на седмицата, ни дава вечен живот и вечна сабота одмор. Така можеме да видиме зошто Бог не можеше да даде одреден ден од неделата како саботата (одмор). Ние "влеговме" и "другите" во нашата упокојување дека Израел не може се да направи, бидејќи тоа е само сенка на вистинската реалност што ја уживаат.

Зошто да се вратиме во сенка кога имаме реалност сега?

Овој одмор, или трајна сабота, за нас е поканата на Исус. Тој рече во Матеј 11, 28, 29: *"Дојдете при Мене сите изморени и обременети и Јас ќе ве успокојам; земете го Мојот јарем на себе и поучете се од Мене, бидејќи сум кроток и смирен по срце, и ќе најдете мир за душите ваши."* Без разлика колку долго сте уморни, под тежината на своите гревови, тоа да биде десет, триесет или педесет или повеќе години, Ајде заедно со вашите замор и заморен живот и ќе го најдете Свој спокој (вистинската сабота). Христос ќе ви даде одмор.

Значи, што точно е тој одмор кој Исус ќе го даде? Исаија 28, 8 - 12: *"Зашто сите трпези се полни со одвратни повраќања, нема чисто место. А велат: 'Кого сака тој да учи на знаење, и кога да вразумува со проповед? Дали деца, кои се одбиени од градно млеко, одделени од мајчините гради? Зашто сè е заповед врз заповед, заповед врз заповед, правило врз правило, правило врз правило, тука малку и таму малку.' Оти со неразбирлив говор и на туѓ јазик ќе му зборуваат на тој народ. Им говореа: 'Еве одмор, дајте му одмор на изморениот, и ете му одмор.' Но тие не сакаа да слушаат."*

Еве што е проречено токму овде во Исаија. Се исполни околу 700 години подоцна, на Педесетница, кога сите се исполнија со Светиот Дух, токму онака како што беше кажано дека ќе биде. Ова е вистинска сабота што беше ветена. Затоа, кога се исполнија со Светиот Дух, престанаа со световни работи, световни дела, своите лоши патишта. Светиот Дух ја презеде контролата на нивните животи. Тие се упокоија. Ова е вашиот одмор. Тоа е твоја сабота. Тоа не е еден ден, или година, но засекогаш исполнување и благослов на Светиот Дух. Ве запре, и Бог го прави тоа. Тоа е Бог во тебе што сака и да дејствува во согласност со Неговата волја.

Дозволете ми да споменам уште една работа во врска со сабота кои тврдат дека да се сретнеме на погрешен ден на седмицата, кога и да се сретнеме, во неделата, на првиот ден. Овде е она што вели Јустин во вториот век. "Во недела состанокот ќе се одржи на сите што живеат во градовите и vo селата и ќе се чита на едно место од апостолските сеќавања и записи, колку што дозволува времето.

Кога тој го заврши читањето, претседателот на проповедта предупредува и охрабрува имитација на овие благородни работи. Тогаш сите Станаа да се направи заедничка молитва. На крајот од молитвата, како што е опишано, пред да земат леб и вино, и се заблагодари и на заедницата рече: "Амин." Потоа на секој се поделени парчиња да се јаде, а потоа на тие што одсастуваа им се носеше во куќата. Потоа богатите и ги даваа придонесите, според својата слободна волја и собираа и му предаваа на претседавачот листовите и тој ги снабдуваше сираците, вдовиците, затворениците, и странците кои имаат потреба." Така можеме да видиме дека оние кои тврдат дека раната Црква продолжи со еврејската традиција на прославување на последниот ден од неделата е во целосното непознавање на она што го кажува историјата и затоа не се достојни на доверба.

Ох, кога луѓето би можеле да дојдат до Него и да го најдат тој одмор. Во сите срца копнеж за оние кои се на одмор, но повеќето не го знаат одговорот. Па се обидуваат да ги задоволат копнежот преку верски процес со држење на одредени денови или прифаќање на деноминацијски верски убедувања и догми. И ако тоа не е можно, многумина се обидуваат со пиење и сите физички развратности мислејќи дека во световните задоволства може да најдат некој вид на задоволство. Но, всушност, нема одмор. Пушат и се пијат апчиња за смирување на нервите. Но нема мир во земните напивки. Тие го требаат Исус. На нив им треба небесниот лек, се одморат во Духот.

Тогаш повеќето од нив одат во црква во недела. Тоа е добро, но дури и таму тие немаат идеја како да му пријдат на Бога и да Го прослават. Исус рече дека вистинската прослава е во дух и вистина, Јован 4, 24. Меѓутоа, она што овој вид на прослава може да се добие во црква е дека тие за Бог знаат толку малку што го поставуваат за Божиќ Дедо Мраз и Зајковци за Велигден? Од кај го прават ова? Тие ова го наследија од незнабожците и тоа го вметнаа како дел од црковна доктрина. Но, кога некој се врти кон Господа и се исполни со Светиот Дух, тој ги остава сите овие работи. Тој има одмор во неговата душа. Тој навистина почнува да живее и да го сака Бога и да Го прославува.

Значи, да се вратиме на нашите списи. Знаеме дека не е Господов ден сабота или

недела, па кој е тогаш? Па, види на овој начин. Денес сигурно не е Господов ден. Ова е ден на човекот, работата на човекот, црквата на човекот, идеја на човекот на прославување, се на човекот, затоа што тоа е светот на еден човек (космосот). Но денот на Господ доаѓа. Да, навистина. Токму во овој момент на Откровението на Исус Христос, Јован беше вознесен од страна на Духот и беше пренесен од Духот во Големиот Денот што доаѓа. Господов ден е кога е крајот на деновите на човекот. Тогаш царството на овој свет стана царство на нашиот Бог. Господов ден е кога ќе се спуштат судовите и по кој доаѓа на милениумот. Токму сега светот работи со еден христијанин што сака да направи. Ги викаат со сите видови на зли имиња, смеејќи се на нив. Но доаѓа големиот и познат денот кога светот ќе биде во плач и ридание, зашто Јагнето доаѓа во гнев да му суди на светот. Само тогаш праведни ќе имаат Ден со Господа, зашто злосторниците ќе бидат запалени, а праведниците ќе газат по нивната пепел во милениум. Малахија 4, 3: "И ќе ги газите нечестивите, оти тие ќе бидат прав под стапалата на нозете ваши во тој ден, што јас ќе го приготвам, вели Јахве Господ над Војските."

ГЛАСОТ КАКО ТРУБА

Откровение 1, 10: "*... кога слушнав зад мене како силен глас на труба.*"

Јован е во Светиот Дух, а потоа тој го виде големиот и прекрасен ден на Господ Исус и сета Неговата света моќ. Иднината е откривена, бидејќи Бог сака да ги учи. Јован не кажува дека тоа е труба. Тоа беше како труба. Значи, кога труби има нешто итно. Тоа е како на амбасадори, кралскатиот гласник кој доаѓа кај луѓето. Тој труби. Тоа е итен повик. Луѓе се собраа да го слушаат. (Израелците отсекогаш ги собираше труба). Нешто важно е блиску, "Слушнете го ова!" Па овој глас има иста итност повик и труба. Беше јасно и силно, зашеметување и разбудено. Ах, тој ден ние ќе бидеме во можност да го слушнеме гласот Божји како труба, бидејќи тоа е "Евангелската труба" која огласува "збор на пророштвото" дека ние стануваме свесни за и да се подготви за она што доаѓа по земјата.

ЗАПОВЕСТ ДА ПИШУВА

Отровение 1, 11: *"Да се каже: 'Јас сум Алфа и Омега, Првиот и Последниот,' и 'Ова што го гледате, пишува во една книга и испрате го до седумте цркви во Азија: во Ефес, Смирна, Пергам, Тиатир, Сард, Филаделфија и во Лаодикеа.'"*

Тука. Првиот и Последниот, Алфа и Омега: тоа е се од него. Единствениот вистински Бог. Гласот на Словото Божјо. Реалноста и вистината се на вашите прсти. Како е да се биде во Духот. О, Боже мој, да бидат во присуство на Бог и да Го слушаат... "Она што го гледате, пишува во една книга и испрате го до седумте цркви." Гласот го прогласи Неговото Слово во Едемската градина и на планината Синај, чиј глас, исто така, се слуша во возвишена слава на планината на Преображение, уште еднаш се огласи, и овој пат до седумте цркви, со целосно и конечно откровението на Исус Христос.

"Јован, пишувај ги визијите, забележи ги за времето што следува, бидејќи тоа е вистина дека мора да се исполни пророштвото. Напиши ги и испрати ги надолу откривајќи ги."

Јован го препозна гласот. И, вие Има да го препознаете тој глас кога Он ќе ве повика ако сте еден од Неговите.

ЗЛАТНИ РАФТОВИ ЗА СВЕЌИ

Откровение 1, 12: *"Се свртев да го видам гласот што зборуваше со мене и свртувајќи се видов седум златни свеќници."*

Јован не кажува се сврте кон него да види чиј глас се слуша, но тој се сврте да го види гласот. О, тоа ми се допаѓа. Тој се сврте да го види гласот. Гласот и лицето се едно и исто. Исус е зборот. Јован 1, 1 - 3: *"Во почетокот беше Словото, и Словото беше во Бога - и Бог беше Словото Тоа беше во почетокот со Бог и преку Него постана се што е создадено."* Ако некогаш навистина можете да го видите Зборот, ќе Го видите Исуса.

Кога Јован се сврте, виде седум златни свеќници. Всушност, тоа беа рафтовите со свеќи. И во 20 стих, тие се седумте цркви: "На седумте светилници што ги виде се седумте цркви." Со цел да се претставуваат на црквата, тие тешко може да бидат свеќи. Свеќата гори за некое време, а потоа прегорува. Умира. Нема повеќе. Но

рафтовите за свеќи имаат траен квалитет што свеќите го немаат.

Ако сакате да се добие една убава слика на светилка, прочитајте кај Захарија 4, 1 - 6: *"И се врати оној ангел, кој зборуваше со мене, и ме разбуди, како што се разбудува човек од сон. Па ми рече: 'Што гледаш?' Одговорив: 'Еве, гледам свеќник цел од злато и чашка за елеј врз него, а и седум кандилца на него и по седум чашенца за кандилцата, при врвот. И две маслинки на него - една десно од чашката, а друга лево од неа.' Одговорив и му рекова на анеглот, кој говореше со мене: 'Што претставува ова, господине?' И ангелот, што зборуваше со мене, одговори и ми рече: 'Зар не знаеш што е тоа?' Му реков: 'Не знам, господине мој.' Тогаш одговори и ми рече: 'Тоа е словото Господово кон Зоровавела, што кажува: 'Не со војска не со сила, а со Мојот Дух, вели Господ Саваот!'"* Еве уште една светилка од чисто злато. Тоа сјае поради тоа што има изобилство на масло, кој добива две маслинки кои се наоѓаат на секоја страна. Овие две дрвја го претставуваат Стариот и Новиот Завет, и се разбира, масло. типично за Светиот Дух, оној кој може да ни даде светлината на Бога за луѓето, Ангелот кој зборуваше на Захарија, всушност, рече: "Она што го гледате значи дека црквата не може да постигне ништо со своја сила или енергија, но само со Светиот Дух."

Така, разгледајте го овој штанд за свеќи. Ќе забележите дека постои голем сад или сад кој е во средината и седум краци кои се сред него и излегуваат надвор од него. Садот беше исполнет со маслиново масло, које тече низ седум фитили кои се наоѓаат во седум краци. Истото масло гори и свети на крајот на седум цркви. Оваа светлина не е изгасната. Свештениците само продолжија да додаваат масло во садот.

Светилката се палеше на посебен начин. Прво, свештеникот зеде оган од светиот олтар, кој првично беше запален од страна на Божјиот оган. Прво тој ја запали ламбата, која се наоѓа на врвот на садот. Потоа тој се сврте на друга светлина на пламен на првата светилка. Третата светилка доби оган од втората светилка, како четврта доби за една третина, и така натаму се додека сите седум лампи не гореа. Ова е светиот оган од жртвеникот, што се пренесува од светлата на светлина, прекрасен знак на Светиот Дух во Црквата на седум времиња. Оргинално излевање на Педесетница (што дојде директно од Исус за помирение) што ја снабдува Неговата Црква низ сите седум времиња и совршено покажува дека Исус Христос е ист вчера, и денес и засекогаш, е дека Бог никогаш не се менува во Неговата суштина и во Неговите патишта.

Во Јован глава 15 Исус рече: "Јас сум лозата, а вие прачките." Тој е главната лоза, она што доаѓа од оригиналниот корен од оригиналното семе што има живот во себе. Така, на лозата нема плодови, но ги има на гранка. Така, проверете го ова: Може да се земе цитрус дрво, како што е портокалово дрво и го калемиш на гранката на грејпфрут, лимон гранка, и други видови и сорти и сите гранки и растат. Но оние пресадена гранки ќе немаат портокал. Не, воопшто. Лимон ќе биде почетокот на гранка на гранка лимони и грејпфрут ќе немаат грејпфрут и така натаму. Сепак, ќе се градат гранки на дрвото на животот. Но, ако тоа дрво некогаш биде на друга гранка, тоа ќе биде портокалова гранка и нема портокали. Зошто? Бидејќи тие живеат во сродство и во животот се идентични, но тоа не е така со пресадена гранки. Пресадени гранки имаат свои извори во други видови на живот од другите дрва, од други корени, од други семиња. Ах, тие ќе раѓаат плод, но тие нема да имаат портокали. Тие тоа не го можат, бидејќи тие не се оргинални.

Таква е и црквата. Лозата е пресечена и гранките се калемени. Калемени гранки се Баптистичка, Методистичката, Презбитерианска и Пентекостна, И од овие гранки се раѓаат Баптисти, Методисти, Пентекосталци и Презбитерански плод. (Деноминациски семиња од кои се произведуваат нивните плодови.) Но, ако некогаш нека лозата пушти уште една гранка, таа гранка ќе биде целосно како лозата. Тоа ќе биде ист вид на гранка која излезе на Педесетницата. Таа ќе зборува во јазици, пророкува, и ќе има сила и знак на воскреснатиот Исус Христос во неа. Зошто? Бидејќи напредува од природните ресурси на лозата. Гледаш, тоа не е накалемено на лозата, таа е родена во лозата. Кога оние другите гранки накалемени, сите тие може да направат рана плод од своето сродство, бидејќи тие не се родени од лозата. Тие не знаат за оригиналниот живот и оригинална плод. Не знаат, затоа што тие не се родени од Него. Но,да сте се родиле од тоа, животот на (Исус) ќе дојде до нив и ќе се манифестира преку нив. Јован 14, 12: *"Вистина,*

вистина ви велам: кој верува во Мене, и ќе ги прави работите што ги правам јас и поголеми дела од овие, бидејќи јас идам при Мојот Отец."

Деноминации насочувааат дека човек не може да се роди од Бога, бидејќи Духот, а не човекот, е оној кој дава живот.

Колку возбудливо да се размислува за седум светилки кои зимаат за животот и светлината од главниот ресурс и натопена беа нивните фитили во Него. Тука е опишан гласник на секоји црквени времиња. Неговиот живот гори со огнот на Светиот Дух. Неговиот фитил (живот) е натопен во Христа. Преку кои фитил тој пумпа од Христовиот живот, а со тоа и на црквата со светлина. Каков вид на светлина што дава? Исто така istijano светлина, која беше запалена од првата светилка. И на целиот пат низ сезоната, до денес гласник на последниот ден покажува ист живот и истата светлина а вашиот животот е сокриен со Христа во Бога.

Не само така може да се каже за гласниците, но тука е сликовито опишано секој вистински верник. Сите тие потекнуваат од ист извор. Сите се смочени во истиот сад. Тие самите и во себе се мртви И нивниот живот е сокриен со Христа во Бога. Тие се запечатени со Светиот Дух. Ефесјаните 4, 30: *"И не жалостете го Светиот Дух Божји, со кој сте запечатени за денот на избавувањето."* Ниту еден човек не може да ги грабне од Неговата рака. Нивните животи не може да ги допре. Видлив живот гори и свети дава светлина и манифестација на Светиот Дух. Внатрешниот, невидлив живот е скриен во Бога и се храниме од Словото на Господ. Сатаната не може да допре до нив. Дури ни смртта не може да ги допре, затоа што смртта го изгуби својот жалац, и гробот ја изгуби својата победа. Фала му на Бога, тие ја имаат оваа победа преку нашиот Господ Исус Христос. Амин и Амин.

ВЕЌЕ НЕ Е СВЕШТЕНИК

Откровение 1, 13: *"И во средината на седумте светилници еден како син човечки, облечен во фустан се до нозете и опасан околу градите со златен појас."*

Таму тој стои, Синот Човечки. Како скапоцен камен разубавуваа како кога ставаат прстен, па Тој се прослави во средината на црквите. Тоа е ден на Господа, зашто го гледа Јован не стои веќе како свештеник, туку како судијата кој доаѓа. Златен појас веќе не се опасни околу половината, каде што свештеникот мораше да го носи, додека служи на Господ во Светињата на светињите, но сега е околу рамениците, Тој сега веќе не е свештеник, но судијата е. Сега исполнето Јован 5, 22: *"Таткото не суди на никого, но целиот суд му го даде на Синот."* Неговата служба е извршена, Свештенството е завршено. Деновите на пророштвото завршија. Тој стои како страшен Судија.

СЕДУМКРАТНА СЛАВА НА НЕГОВАТА ЛИЧНОСТ

Откровение 1, 14 - 16: *"Главата и косата Му беа бели како бела волна, како снег, а очите Негови - како огнен пламен; нозете Негови - слични на светол бакар, како во печка вжарени, а гласот Негов - како шум од многу води. Во Својата десна рака Он држеше седум ѕвезди, а од Неговата уста излегуваше меч со две острици; лицето Негово светеше како што сонцето сјае во својата сила."*

Колку длабоко се движи и инспириран од било каква појава на Исус, кај Јован кој бил во прогонство заради словото, и да видиме, Живиот Збор сега стои пред него. Ова возвишена визија, за секоја опишана функција има значење. Што е откровение на Неговато славно Битие.

Неговата коса бела како снег

Јован прво известува и ја спомнува белината на неговата коса. Таа е бела и светла како снег. Тоа не е затоа што тој е стар. О, не. Големата бела коса не означува старост, но искуство, зрелост и мудрост. Вечноста не старост. што е за Бог време? Време, значи малку за Бога, но мудроста значи многу. Тоа е како кога Соломон го праша Бога за мудрост да им суди на луѓето на Израел. Тој сега доаѓа, Судијата на целиот свет. Тој ќе биде крунисан со мудрост. Тоа значи белата и сјајна коса. Да го видиме во Дневник 7, 9 - 14: *"Видов најпосле дека се поставија престоли и седна Старец; облеклото му беше бело како снег, а косата на главата Негова како чиста волна; престолот Негов личеше на огнен пламен, а тркалата му беа како оган што пламти. Река огнена излетуваше и минуваше пред Него; илјада илјади му служеа, и десетина илјади по десет илјади стоеја пред Него; седнаа*

судиите и книгите се отворија. Тогаш видов дека за искажаните горди зборови, што рогот ги говореше, sверот беше убиен пред очите мои и телото негово смачкано и предадено на оган за да изгори. И од другите sверови власта беше одземена и животот нивни се продолжи само до извесно време и до рок. Видов во ноќните виденија, а тоа на небесните облаци како да идеше Синот Човечки, дојде до Старецот и застана пред него. И Нему Му се даде власт, слава и царство, за да Му служат сите народи, племиња и јазици; владението Негово е владение вечно, кое нема да измине, и царството Негово нема да се разруши." Ете го. Даниел Го виде со таа бела коса. Тој беше Судијата кој ја отвори книгата Даниел Го виде како доаѓа на облаците. Токму тоа го виде Јован. Тие двајцата го виделе токму истото. Тие го видоа Судија со судскиот појас на рамениците, стои чист и свет, полн со мудрост, целосно квалификуван да суди праведно на целиот свет. Алелуја!

Дури и во светот ја разбираа оваа симболика, бидејќи во античките времиња на судијата кога ќе се појави и го повикуваше судот беше облечен во бела перика и долга наметка што значеше негова целосна надлежност (униформа од главата до нозете) за да дели правда.

Неговите очи се како оган

Мислете за тоа. Тие очи кои некогаш биле заматен со солзи од тага и сожалување. Тие очи кои плачеа на гробот на Лазар. Овие очи не го виделе алчен убиец кога тој висеше на крстот, но во тага извика: "Оче, прости им." Сега тие очи огнени пламени, очите на судија кој ќе им возрати на оние кои го отфрлиле.

Од сите човечки емоции на кој најмногу се манифестираа беа кога тој се појави како Синот Човечки, често плачеше. Сепак, зад таа плач и тага, а сепак беше уште Бог.

Истите тие очи видоа визии. Гледаше длабоко во срцата на луѓето и ги читаше нивните мисли и ги знаеше нивните различни патишта. Од очите на смртта пламна Бог, кој извика кон оние што не го знаат кој е тој навистина: "Затоа ви реков дека ќе умрете во своите гревови; и навистина, ако не поверувате дека сум Јас, ќе умрете во гревовите свои." Јован 8, 24. *"Ако не ги чинам делата на Својот Отец, не верувајте ми; но ако чинам (дела на својот Отец), све ако Мене не ми верувате, верувајте на делата..."* Јован 10, 37 - 38. Како Еремија од прошлоста, Тој беше пророк на плачта, затоа што луѓето не го прифатија зборот на Бога и затоа што Откровението го потиснаа на страна.

Овие ревносни огнени очи на судијата дури и сега ги бележат животите на секое тело. Гледајќи по целата земја, не постои ништо што тој не го знае. Тој ги знае желбите на срцето и она што секој има намера да го стори тоа. Не постои ништо скриено што не ќе се се открие, бидејќи сè е голо пред Него на кого ќе му дадеме сметка. Мислам за тоа. Тој знае, дури и сега она што се мисли.

Да, таму Тој стои како Судија со огнени очи да суди. Денот на благодатта е завршена. Ох, кога луѓето би се покајале и би го барале Неговото лице во правдата, додека има уште време. Ако тие би можеле да го направат тоа, Неговите гради да им бидат перница, пред светот да се стопи во огнот.

нозе од бронза

"Неговите стапала беа како блескав меч, како во огнена печка." бронза е позната по својата исклучителна цврстина. Нема ништо познато со која може да ја калите. Но овој меч, кој ги опишува Неговите нозе е уште повеќе импресивен, бидејќи го поднесе тестот на огнена печка, тест преку кој никој помина. И тоа е точно точно. За Бронза означува божествениот суд: пресудата што Бог го ракоположи и изведе. Јован 3, 14 - 19: *"И како што Мојсеј ја подигна змијата во пустината, така треба и Синот Човечки да се издигне, та секој кој верува во Него да не загине, туку да има вечен живот Зашто Бог толку го возљуби светот, што Го даде Својот Син, Единороден, та секој кој верува во Него да не загине, туку да има вечен живот Зашто Бог не Го испрати Својот Син во светот за да му суди на светот;. туку светот да се спаси преку Него, Тој кој верува во Него да не го осуди, а кој не верува веќе. осуден зашто не поверувал во името Единороден Божјиот Син. И ова е осудута: Светлината дојде на светот, но луѓето ја засакаа темнината повеќе од светлината, зашто делата им беа зла."* Броеви 21, 8 - 9: *"И му рече Господ на Мојсеј: 'Направи бакарна змија и закачи ја на знамето како знак, и ако касне некого змија, каснатиот, штом ќе ја погледне, ќе остане жив.' И направи Мојсеј бакарна змија и ја*

закачи на знамето како знак, и кога некоја змија ќе каснеше некој човек, тој штом ќе ја погледнеше бакарната змија, остануваше жив." Израел згреши. Гревот мораше да биде осуден. Така Господ му заповеда на Мојсије да стави бакарна змија на столб, а тој што ќе погледнеше во неа би бил спасен од казната на својот грев.

Змија од Бронза симболизира грев од Еденска градина, каде што змијата ја заведе Ева со наведување на грев. Металот говори за пресудата, како што се гледа во бронзениот олтар, каде што на жртвата на олтарот е извршена казна за грев. Кога Бог го осуди Израел за своите гревови и во деновите на Илија, тогаш престана дождот и огненното небото стана како метал Значи, во овој пример можеме да видиме една змија која претставува грев, затоа што таа е направена од бронза, која го покажуваа божествениот суд, но падна во грев. Тогаш тој исцели секого кој погледна на змијата на столбот е прифаќање на значењето на тоа, бидејќи тоа е дело и спасението на Господ.

Змијата на столб е вид на она што Исус дојде на земјата за да се постигне. Тој стана тело, со цел да го земе врз себе Божјиот суд за грев. Чии жртвеник е направен од чисто бронза за Јагнето заклано пред создавањето на светот. На него веќе беше падната осуда додека уште немаше грешници. Спасението е целосно од Господ, Тој газеше во каца на Божјиот гнев сам. Неговата наметка е насликана во црвено сопствената крв. Огнен оган праведен суд и гневот на Бога, беше неговиот удел. Пострада, на за неправедните.

"Достоен си, Јагне Божјо, затоа што нѐ искупи со Својата крв."

"За нашите престапи, за н ашите беззаконија го сотреа, казната за грижа на нашиот мир и кроз Неговите рани ние се исцеливме." Господ му ги даде беззаконијата на сите нас. Тој страдал како никој досега не настрада. Дури и пред крстот големи капки пот како крв од неговото тело течеа, кога во голема агонија претстојните страдања во неговата сопствена крв вени се разделија. Лука 22, 44: *"И како што беше во агонија, тој се молеше уште жестоко почна да се потаи и станаа како голем капки крв, што паднаа на земја."*

Но, еден ден тие нозе од бронза ќе стојат на тлото. И ќе и суди на целата земја во правда и совршенство на човештвото. Нема да има избегнување тој суд. Без извртување на правдата. Нема да има ублажување. Оној што е неправеден и ќе продолжи да биде неправеден, оној кој е извалкан, и ќе продолжи да биде извалкан. Оној кој е Непроменет тогаш нема да се промени, бидејќи никогаш не е и никогаш нема. И нозете од бронза ќе го скршат непријателот. Тие ќе го уништат Антихристот, sверот и неговиот лик, и сето она што е лошо во очите. Тој ќе ги уништи системи на црквите, кои се преземаа во Неговото Име само за да го оштетат неговиот сјај, и ќе ги уништи нив заедно со Антихристот. Сите злобни, атеистите, агностиците, модернистите, либералите, сите ќе бидат таму. Смртта, на ѓаволот, а и гробот ќе им биде таму. Затоа што, кога ќе дојде книгата ќе се отвори. Тоа е кога тоа ќе се случи дури и на млака црквата и петте немудри девици. Тој ќе ги подели овците од козите. Кога ќе дојде, Тој ќе го преземе царство, затоа е Негово, и ќе биде илјада пати десет илјади, Неговата невеста ќе доаѓа да му служи. Слава! Ох, тоа е сега или никогаш. Покај те се пред да биде премногу доцна. Разбудете се од мртвите и да бараме Бог да не исполни со Светиот Дух или ќе го пропуштиме вечниот живот. Направете го тоа сега додека има време.

Неговиот глас беше како шум од многу води

Што преставува водата? Слушнете го тоа во Откровението. 17, 15: *".... водите што ги виде... се луѓе, толпи, народи и јазици."* Неговиот глас беше како глас на народот зборува. Што е тоа? Ова е пресудата. Затоа што тие се и гласовите на мноштво на сведоци кои, преку Светиот Дух, преку овие сведоци се проповедаше Неговото евангелие. Тоа се случува да се подигне гласот на секој човек во суд против грешник, кој не го прифати предупредувањето. Ќе се слуша гласно и јасно гласовите на седум гласници. Оние верни проповедници кои проповедале спасувачката моќ на Исус, кој проповедале крштевањето со вода во името на Исус, кои проповедале исполнувањето на силата на Светиот Дух, кои стоеа со Словото повеќе отколку што застанаа за сопствениот живот, тие сите се гласот на Исус Христос од Светиот Дух низ вековите. Јован 17, 20: *"Не се молам само за нив, туку и за оние, кои преку нивните зборови ќе поверуваат во Мене."*

Дали некогаш сте размислувале колку е страшно човекот да оди беспомошно кон

водопадот? Сега се размислува за таа хука како што се приближува сигурно и несомнено во своја пропаст. И исто како што се доаѓа на Судниот ден, кога ќе се осуди од татнежот на многу гласови, како што не сте обрнале внимание пред да биде премногу доцна. Обрнете внимание во овој момент. Бидејќи овој момент вашите мисли се запишани на небесата. Таму твоите мисли зборуваат погласно од твоите зборови. Како и фарисеот, што толку многу зборуваше со устата, но не го слушаше Господа, срцето му стана расипано и злобно, додека се стана премногу доцна, дури и сега на ова би можело да биде вашиот последен повик да го слушате словото, прифатете го за вечен живот. Да не биде премногу доцна кога ќе пристапите на татнежот на многу гласови од пресудата и уништување.

Но дали некогаш сте забележале дека звукот на водата може да биде пријатен и релаксирачки? Сакам риби, а би сакал да се најде место каде што водата бранче шепоти. Можам да седам назад и да се слушам како носи мир, радост и задоволство на моето срце. Колку сум среќен да се одморам со сидро во небото, каде што гласот на Господ зборува мир, како што е соопштено од страна на поделба на зборот вода. Колку ние треба да бидеме благодарни да се слушне неговиот глас на љубовта, и заштита, како и насоки и заштита. И еден ден ќе се слушне дека истиот глас вели, не осуда, но повелете чии гревови се простуваат од Неговата крв, чии животи се исполнети со Светиот Дух, и кој го следеше Словото. Што може да биде подрагацено отколку да се слушнат многу гласови добредојде и да биде опкружен со оние множества кои веруваа во живот вечен? Ох, има ништо од сето тоа. Јас се молам дека ќе чуете Неговиот глас, а не да го затврднувате вашето срце, но прифати Го како твој Крал.

Ох, ако само го видов. Исто како што водата го уништи светот, но исто како и водата што го зачува Ное, а исто така го спасил целиот свет, Ное го слушаше Неговиот глас, гласот на својот слуга, и повици кон покајание и живот.

Во Неговата десна рака беа седумте ѕвезди

"Во десната рака имаше седум ѕвезди." Значи, се разбира, ние веќе знаеме од стих 20, кои се всушност седум ѕвезди. "И тајната на седумте ѕвезди се ангелите (Гласници) на седумте цркви." Па тука во никој случај не може да тргне наопаку за нас тој ги толкува. Овие седум ѕвезди се гласници на седум последователни црквени времиња. Тие не се именувани имиња. Тие се само како се изложени на седум, по еден за секоје време. Времето од Ефес, додека ова Лаодицејско време, секој Гласник ја донесе пораката на луѓето и успеа да го задржи на Словото Божјо, за секоја одредено црквено време. Секој се држеше до времето. Тие беа непоколебливи во својата лојалност кон оригиналната светлина. Кога сите времиња се отуѓиа од Бог, Неговиот верен гласник врати назад кон Словото. Нивната сила е од Господ, не од друго место, никогаш нема да биде во можност да се запре. Сепак биле спасени во Неговата грижа, затоа што тие не се ништо друго треба да се преземат од своите раце, ниту нешто може да нѐ оддели од љубовта Божја, било да е тоа болест, опасност, голотија, глад, меч, живот или смрт. Тие се навистина посветени на него и се чуваат од страна на Неговата семоќ. Тие не беа загрижени за прогонството, Болката и потсмев беше уште една причина да се даде слава на Бога, како тие се сметаат за достојни да страдаат за Него. И во знак на благодарност за Неговото спасение тие изгореа со светлината на неговиот живот и се гледа на нив Неговата љубов, непоколебливост, кротоста, самоконтролата, милост и верност. И Бог ги поддржа со, знаци и чуда. Тие беа обвинети дека се фанатици, и свети. Тие беа обвинети од организација и задевани, но остана верни на Словото.

Па тоа не е тешко да се стане и се остане верен на црквено верување. Тоа е лесно, бидејќи ѓаволот е веднаш зад сето ова. Но тоа е нешто друго да се биде верен на Божјата реч и се врати на она што првично Словото го направи по Педесетница.

Неодамна, еден човек рече дека дека Римокатоличката црква е вистинската црква, бидејќи тој и беше верен на она што таа верува во текот на годината, и продолжува да расте и да не се промени. Тоа не е така. Секоја црква со владата зад него, и со своето верување дека црквата е збор, а не манифестираната служба ќе сигурно ќе може да преживее. Тоа е критериум. Но, кога ќе се сетам на таа мала група, чии членови беа палени по двајца, со кои се хранеа лавовите, прогонувани и управувани од столб до пост, а сепак останаа верни на Зборот - така што несомнено

ќе мора да биде Бог. Како тие ја преживеале нивната борба на верата, и продолжија да преживеат: тоа е чудо.

И оваа утеха не е само за гласници од седум црквени времиња. Секој вистински верник е во рацете на Бога, и може да црпи од Неговата љубов и сила, и да добије целосен благослов а Бог е верен. Она што Бог му дава на гласник, и како Тој благословува и го користи гласникот и сите верни за пример Неговата добрина е да се грижи за сите членови на Неговото тело. Амин.

Меч со две острици

"Од устата му излегува остар меч со две острици." Во Евреите 4, 12: *"Зашто, словото Божјо е живо и дејствува и е поостро од секаков меч со две острици; и навлегува до разделување на душата и духот, до зглобовите и мозокот, и ги проценува мислите и намерите на срцето."* Од устата дојде остар меч со две острици, која е Словото Божјо. Откровение 19, 11 - 16: *"И го видов небото отворено, и ете, коњ бел. Оној, Кој јаваше на него, се вика Верен и Вистинит, и Он праведно суди и војува; очите Му беа како огнен пламен, а на главата имаше многу круни и напишано име, кое освен Него, никој не го знаеше. И беше облечен во облека, натопена со крв, и со името - Слово Божјо. А небесните војски, облечени во бел и чист висон, врвеа по Него на бели коњи. Од устата Негова излегуваше остар меч, за да ги порази со него идолопоклониците. Он ќе ги пасе со железен жезал, и ќе ја изгази кацата со вино на јароста и гневот на Бога Седржителот. На облеката и на бедрото Негово беше напишано името: 'Цар над царевите' и 'Господар над господарите'."*

Јован 1, 48: *"Натанаил Му рече: 'Од каде ме знаеш?' Исус му одговори и рече: 'Те видов пред да те повика Филип, кога беше под смоквата.'"* Ете го. Кога ќе дојде, Зборот ќе биде против сите народи и сите луѓе. И никој нема да биде во можност да и се спротивстави. Таа ќе открие што има во секое срце како што направи со Натанаил. Словото Божјо ќе покаже кој ја чинеше волјата Божја, а кој не е. Таа ќе ги обзнани скриените дела на секој човек и зошто ги сторил. Така вели во Римјаните 2, 3: *"Зар мислиш, о човеку, дека ќе го избегнеш Божјиот суд ти, кој ги осудуваш оние, што прават такви работи, какви што правиш и сам?"* Тој продолжува, велејќи дека Бог ќе им суди на сите луѓе, во стихови 5 - 17 стврднати и непокаени срца ќе бидат изведени пред суд. Делата ќе бидат изведени пред суд. Мотивите ќе биде изведени пред суд. Нема да има пристрасност кај Бог, сето тоа ќе биде изведено пред суд од страна на Словото, никој нема да избега. Оние кои го слушнале, но не послушале ќе бидат гонети според тоа што го слушнале. Оние кои се почиваат на ова, велејќи дека тие веруваат, но не го живеат, ќе ќе биде изведен пред суд. Секоја тајна ќе излезе на виделина и ќе биде јавно објавена. Ох, тогаш ние вистински ќе ја разбереме историјата. Нема да има никаква тајна на сите времиња.

Но, дали знаете дека Тој ги открива тајните на срцата на мажите и жените во ова време во кое живееме? Кој друг може да ги открие тајните на срцето во прилог на зборови? Евреите. 4, 12: *"Зашто, словото Божјо е живо и дејствува и е поостро од секаков меч со две острици; и навлегува до разделување на душата и духот, до зглобовите и мозокот, и ги проценува мислите и намерите на срцето."* Тоа е зборот. Тој оди каде што е испратен, бидејќи е полн со сила. Истиот дух е, кој беше во Исус (Словото) повторно е присатен во Црквата во овои последни времиња како последен знак и обид да го одвлекува вниманието на луѓето од судот, бидејќи оние кои Негобиот (Збор) ќе го одбиат сега веќе доаѓаат под осуда, Повторно го разапнуваат Христа. Евреите 6, 6: *"Отпаднаа - не е можно пак да бидат обновени за покајание, кога повторно во себеси го распнуваат Синот Божји и Го хулат."*

Затоа, Павле рече дека Словото дојде во сила, како и во глас. Проповеданото Божјото Слово всушност самото се докажа. Како пламен, остар меч, таа отиде во главите на луѓето, како и нож на хирург кој кој ги отстрани болестите и ги ослободи робовите. Секаде каде одеа овие рани верници: "Тие го проповедаа Евангелието (Зборот) и Божјиот збор го потврдуваа со знаци." Болни се исцелуваа, ѓаволите истерувани, и зборуваа нови јазици. Тоа беше Слово на дело. Тој збор, никогаш не ги изневерил христијаните кои веруваа. И во овие последни времиња е тука посилно и поголемо од било кога вистинското Слово за Невестата. Ох, мало стадо, мало малцинство, држете го Словото наполнете ја устата и срцето и еден ден Бог ќе ви го даде царството.

Неговото лице е како сонце

"И лицето му беше како што сонцето сјае во неговата сила." Матеј 17, 1 - 13: *"А по шест дни ги зеде ги зеде Исус со Себе Петра, Јакова и брата му Јована, и ги изведе во висока гора сами; и се пребрази пред нив; и лицето Негово светна како сонце, а алиштата Му станаа бели како светлина. И ете, им се јавија Мојсеј и Илија, кои разговараа со Него. Тогаш Петар Му одговори на Исуса и рече: 'Господи, добро ни е да бидеме овде; ако сакаш да направиме тука три сеници: една за Тебе, една за Мојсеја и една за Илија.' Додека уште говореше тој, ете, ги засени светол облак; и се чу глас од облакот, кој велеше: 'Овој е Мојот Возљубен Син, во Кого е Мојата волја; Него послушајте Го!' И кога го чуја тоа учениците, паднаа ничкум и многу се уплашија. Но Исус, штом се приближи, се допре до нив и им рече: 'Станете и не бојте се!' А тие, кога ги подигнаа очите, не видоа некој друг освен Исуса. А кога слегуваа од планината, Исус им заповеда и рече: 'Никому не кажувајте што видовте, додека Синот Човечки не воскресне од мртвите!' Потоа учениците Негови Го прашаа, говорејќи: 'Зошто, пак, книжниците велат дека најнапред треба да дојде Илија?' Исус им одговори и рече: 'Илија ќе дојде порано и ќе уреди сè; но ви велам дека Илија веќе дојде и не го познаа, туку му направија како што сакаа; така и Синот Човечки ќе пострада од нив.' Тогаш учениците разбраа, дека Он им зборува за Јована Крстител."*

Значи, во Матеј 16, 28, која е вовед во Матеј 17, 1 - 13, Исус рече: *"... Некои од овие кои се тука нема да вкусат смрт пред да го видат Синот Човечки како доаѓа во Своето Царство."* И тројцата апостоли го видоа токму тоа - од редот на Неговото второ доаѓање. Го виделе преобразен таму на врвот на планината. Неговата сјајна бела облека, а лицето му светеше како сонце во својот врв. И кога тој се појави, застанаа Мојсеј и Илија на двете страни. Тоа е само начинот на кој ќе дојде повторно. Навистина прв ќе дојде Илија и да ги врати срцата на децата (невестата) назад кон апостолска доктрина на Отците Слово. Малахија 4, 5 - 6: *"Ете, Јас ќе го пратам при вас пророкот Илија, пред да настапи денот Господен - големиот и страшниот. И тој ќе ги обрне срцата на татковците - кон децата нивни, и срцата на децата кон татковците нивни, па кога ќе дојдам, за да не ја поразам земјата со проклетство."*

Израел е веќе нација. Сега ќе се утврди со својата војска, морнарица, поштенски систем, знаме и се што има нациа. Меѓутоа, треба да се исполни Писмото, које вели: "... или дали една нација ќе се роди наеднаш?..." Исаија 66, 8. Тој ден е наскоро. Смоквата е процветана. Израелците го чекаат Месијата. Тие го очекуваат и нивните очекувања за да бидат исполнети. Израел ќе биде духовно роден повторно, затоа што светлина и неговиот живот само што не се откриени.

Откровение 21, 23: *"И градот немаше потреба ни од сонце, ни од месечина за да светат во него, зашто Божјата слава го осветлила, а светлината му е Агнецот."* Ова е новиот Ерусалим овој град ќе биде на Јагнето и заради Неговото присаство нема да биде потребно од светлина. Нема да се излезе и да се грее на сонце, затоа што таму тој е сонцето и светлината. Народи, кои доаѓаат во него ќе одат во неговата светлина. Зарем не сте среќни што е над нас тој ден? Јован, го виде доаѓањето на тој ден. Да, Господ Исус, доаѓа набргу!

Малахија 4, 1 - 3: *"Зашто, ете, ќе настапи ден, кој гори како печка; тогаш сите горди и оние, кои постапуваат нечесно, ќе бидат како слама, и ќе ги изгори денот оние што иде, вели Господ Саваот; и така, нема да остане од нив ни корен, ниту гранчиња. А за вас, кои се боите од името Мое, ќе изгрее сонцето на правдата, и исцеление ќе има во зраците негови, и вие ќе излезете и ќе се разиграте како нахранети теленца; и ќе ги газите нечестивите, оти тие ќе бидат прав под стапалата на нозете ваши во тој ден, што јас ќе го приготвам, вели Господ Саваот."* Еве го повторно. Сонцето сјае во неговата сила. Ох, моќта на Синот Божји сјае во средината на седумте златни свеќници. Стои тој е судијата, Оној што страдал и умрел за нас. Тој го зеде врз себе гневот на божествениот суд. Тој газеше во каца на Божјиот гнев сам. Како што веќе рековме, на грешникот Неговиот глас е како шум од водопад или удар во водата на смртни бранови во карпестиот брег. Но, за светите Неговиот глас е како звукот пријатен на на потокот што струи песна додека лежите во мирување, задоволни во Христа. Сјаејќи над нас со топлина на неговите зраци на љубов, Тој вели: "Не бој се, јас сум тој што беше, кој е и кој треба да дојде, јас сум Семоќниот. Со мене нема друг. Јас сум Алфа и Омега, Се од тоа." Тој,

е лилјан на долината и светла ѕвезда Деница. Тој е на мојата душа најубав од десет илјади. Да, големиот ден е подготвен да се раздени и Сонцето на правдата, ќе се појаваи со здравје во нејзините зраци.

ПОБЕДОНОСЕН ХРИСТОС

Откровение 1, 17 - 18: *"Кога го видов, паднав пред неговите нозе како мртов, а тој ја положи својата десна рака врз мене, и ми рече: 'Не плаши се, јас сум првиот и последниот, кој живее, и бев мртов, и ете, Јас живеам во вечни векови! Амин! И ги имам клучевите на Подземјето и смртта.'"*

Ниту еден човек не може да го поднесе целосниот ефект на таа визија. Целосно губеји ја силата, Јован падна пред нозете Негови како мртов. Но, тоа е раката на Господ допре до него со љубов и гласот со благослов рече: "... Не плаши се Јас Сум Првиот и Последниот Јас сум тој кој живее, и бев мртов, и овде сум жив засекогаш." Што има да се плашиме? Осудата што падна врз Него на крстот, гробот, и кога слезе, беше за нас. Тој го доби сиот голем удар и раните за гревот и затоа сега нема осудување за оние кои се во Христа Исуса. Така и нашиот "адвокат" е, секако, и нашиот "судија". Тој е и "адвокат" и "судија". Како судија, "случајот е решен" - беше завршен. Затоа сега нема осудување. Зошто треба да се плаши црквата? Што ветување не успеала да ја манифестира пред нас? Зошто треба да се плашат од казната или смрт? Сето ова е победено Тука е моќен победник. Тука е оној кој ги има освоено двата света, видливо и невидливо. Не како Александар, кој го освојува светот на возраст од 33 години и не знаеше каде на друго место да се обрати за понатамошно освојување, па умрел како жртва на гревот и раскалашниот живот. Не ми се допаѓа Наполеон кој ги победи сите во Европа, но е конечно поразен во Ватерло и протеран на Елба, само да сфатат дека го поразиле. Но, ништо не може да го победи Христос. Оној кој се понизи сега се вознесе над сите, и тој му го дал името на над секое име. Да, тој ја победи смртта и пеколот, и ги има нивните клучеви. Она што Тој одврзува, е одврзано. Тоа не се менува. Немаше победници пред него, и ни е еден со Него. Тој е само Спасител. Тој е единствениот Бог "Господ Исус Христос" е Неговото име.

"Не плаши се Јоване. Не бој се, мало стадо. Сето тоа сум јас, ти си наследник на тоа. Сета моја моќ е ваша. Мојата семоќ е твоја, а јас стојам во вашата средина. Не дојдов да се донесам страв и неуспех, но љубов и храброст и способност. Дадена ми е сета сила и може да ја користите. Вие кажете збор и јас се ќе направам. Ова е Мојот Завет, и никогаш не може да пропадне."

СЕДУМ ѕВЕЗДИ И СВЕТИЛНИК

Откровение 1, 20: *"Ова е тајната на седумте ѕвезди, што ги виде во Мојата десница, и на седумте златни светилници: седумте ѕвезди се ангелите (Гласници) на седумте цркви - а седумте светилници, што ги виде, се седумте цркви."*

Ние веќе ја откривме вистината на овие две тајни. Ох, не сме дознале кој беа овие седум гласници, но со Божјата помош и таа тајна ќе биде завршена. Седумте времиња ги знаеме. Сите се наведени во зборот, а ние ќе се справиме со секој со цел да дојдеме до оваа последна ера во која живееме.

Но, во една последна завршната сцена од оваа глава, видете како стои таму во средината на златниот свеќник,стои со седум ѕвезди во десната рака. Ох, тоа е зачудувачки да се види како стои таму како врховно божество. Тој е судија, свештеник, цар, орел, Јагнето, лавот, Алфа, Омега, почетокот и крајот, Отецот, и Синот, Светиот Дух, кој беше, Кој е и Кој иде, Седржителот, сите во сите. Сето во се. Достојно е Јагнето! Тој ја покажа својата вредност Го купи нашето спасение со самиот Себе. Тој сега стои со Неговата моќ и сета своја слава, со сето она што му е дадено како Судија.

Да, таму тој е меѓу рафтовите со свеќи, со ѕвезди во неговата рака. Ноќта, затоа што тогаш ние ги користиме сијалици за светлина и потоа да видиме како ѕвездите светат и ја рефлектираат светлината на сонцето. И тоа е темно. Црквата оди преку вера во мракот, нејзиниот Господ го нема веќе на оваа земја, но Светиот Дух уште сјае преку црквата, давајќи светло за овој стар со грев проклет свет. И оние ѕвезди ја одразуваат Неговата светлина, исто така. Единствената светлина што ја имаат е неговата светлина. Како темно - каква духовно студ. Сепак, кога ќе дојде во средината, не осветлува, и топло е, а црквата е овластен и преку Него да прави

дела што Тој ги направи.

Ах само кога би можеле го видиме, како Јован. Какви ние луѓе треба да бидеме, стоејќи пред Него во оној ден!

Ако не сте го предале вашиот живот на Него, окренете го срцето кон Бог во овој момент, и паднете на колена каде и да сте, и побарајте прошка за своите гревови и предадете го вашиот живот на Него. Потоа заедно ќе се обидеме да пристапиме на Црквите на седум времиња, и додека не го направите тоа, јас се молам дека Бог ќе му помогне на овој недостоен слуга за да го открие Неговото Слово за вас

MESSAGE hub online

www.messagehub.info

null

William Marrion Branham

Откровение. 10, 7: "Но, во деновите на гласот..."